

தமிழக தொல்லியலில் இராபர்ட் புருஸ்பூட்டின் பங்கு
The Contribution of Robert Bruce Foote in Tamil Archaeological Study

முனைவர் திருமதி மு. விஜயசாந்தி, உதவிப்பேராசிரியர்,
வரலாற்றுத்துறை, பாத்திமா கல்லூரி, மதுரை-18,

Abstract

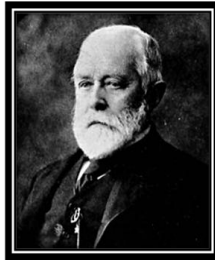
The article brings forth the essential contribution of the famous Robert Bruce Foote in archaeological field of the Tamil region. His contribution to the Tamil Archaeology is immense and indebted one. He is the first one to proclaim that the Tamils are a group of people who lived before million of years. He dedicated him in the land survey department of the British Government of India and did lots of surveys and dig sites all over india. Very important of his findings are the tools before to that of the Ice Age, Theri area of Thirunelveli Dist, Atthirapakkam and pallavaram. Hence, the study brings out the related facts from the corroboration.

Keywords: Contribution, Robert Bruce Foote, Tamil Archaeological Study

முன்னுரை

எழுத்து சான்றுகளே இல்லாத கற்கால மக்களின் வரலாற்றை கணித்து அவர்களது வாழ்விடங்களை ஆராய்ந்து அவர்கள் பயன்படுத்திய கருவிகள் மூலம் மனித இனத்தின் வளர்ச்சியை அறிவிக்கும் துறை தொல்லியல் துறை ஆகும். தொல்லியலும், வரலாறும் ஒன்றோடொன்று மிகநெருங்கிய தொடர்புடையனவாகத் திகழ்கின்றன. கடந்தகால மனிதர்களின் செயல்களையும், சாதனைகளையும் விளக்குவதே வரலாறு. வரலாறு பொதுவாக எழுதப்பட்ட ஆவணங்களையே சார்ந்து உள்ளது. ஆனால் தொல்லியல் என்பது எழுதப்பட்ட ஆவணங்களின் காலத்திற்கும் முற்பட்டது. தமிழகத்தில் பல தொன்மைமிக்க ஊர்களில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவை பழங்கால மக்களின் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் பற்றி விளக்குகின்றன. தமிழகத்தில் இதுவரை நடத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளை பழங்கற்காலம், இடைக்கற்காலம், புதிய கற்காலம், இரும்புக்காலம், வரலாற்றுத் தொடக்க காலம் எனப் பிரிக்கலாம். இவற்றில் பழங்கற்காலம் குறித்த ஆய்வுகளை முதன் முதலாக மேற்கொண்ட பெருமை தொல்லியல் ஆய்வாளர் இராபர்ட் புருஸ்பூட் அவர்களையே சாரும்.

இராபர்ட் புருஸ்பூட்டின் பிறப்பும், பணியும்: (கி.பி. 1834-1912)

இராபர்ட் புருஸ்பூட்

இராபர்ட் புருஸ்பூட் அவர்கள் செப்டம்பர் 22ம் நாள் 1834ல் இங்கிலாந்தில் உள்ள செல்ட்டன்ஹாம் என்ற பகுதியில் கோபியா வெல்ஸ்.புட் மறம் வில்லியம் ஹென்றி புட்டின்

இளைய மகனாகப் பிறந்தார் தன்னுடைய கல்வியை முடித்த பின்பு 24வது வயதில் இந்தியாவிற்கு வந்து 1858, செப்டம்பர் மாதத்தில் மத்திய நிலவியல் ஆய்வுத்துறையில் (G.S.I) நில அளவையாளராக திருச்சியில் பணியில் (சர்வேயர்) சேர்ந்தார்.¹ பின்னர் சென்னைக்கு பணிமாற்றம் செய்யப்பட்டு 1862 ஜூலையில் பெட்ஸ்வின் மகள் எலிசபெத் அன்னைவை சென்னையில் பூட் திருமணம் செய்தார். ஏப்ரல் 1863ல் அவர்களுடைய முதல் குழந்தை ஹென்றி புருஸ்பூட் பிறந்தார். அத்துறையில் 33 ஆண்டுகள் நிலவியல் ஆராய்ச்சிப் பணியை மேற்கொண்டு 1891ம் ஆண்டு முதுநிலைக் காப்பாளராக ஓய்வு பெற்றார். இவர் மண்ணியல் ஆய்வுத் துறையில் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து “தார்வார் பாறை அமைப்பு-தென்இந்தியாவின் தங்கத் தாதுத்துகள்களடங்கிய ஒரு முதன்மைப் பாறைத் தொடர்” (Dharwar system – The Chief Auriferous Rock Series of South India) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையை வெளியிட்டார். மேலும், ஆர்கேயன் பாறைகள் பற்றியும் ஆய்வு மேற்கொண்டு பல நிலவியல் தகவல்களையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.² இவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் நிலவியல் ஆய்வில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. பொதுவாக இவரது ஆய்வுப் பணிகள் சென்னை மாகாணத்திலேயே அமைந்திருந்தன. இந்நிலையில் இவருக்கு தொல்லியல் துறையின் மீது மிகுந்த நாட்டம் ஏற்பட்டு தொல்லியல் ஆய்வில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

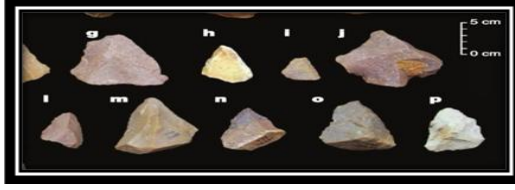
தொல்லியல் பணியில் புருஸ்பூட்

இவருடைய காலகட்டத்தில் இங்கிலாந்தில் பிட்ரிவர்ஸ், சர் பிளினடர்ஸ் பெட்ரி போன்ற தொல்லியலாளர்கள் பழம் பொருட்களை சேகரித்ததோடு, தொல்பொருள்கள் சேகரிக்கும் வழியினையும் புத்தகமாக வெளியிட்டனர்.³ இப்புத்தகங்களின் மீது ஆர்வம் கொண்டார். புருஸ்பூட் இவருக்கு சார்லஸ் டார்வினின் மனிதப் பரிணாமக் கொள்கையில் அதிக ஆர்வமுண்டு. மேலும் ‘இந்தியத் தொல்லியலின் தந்தை’⁴ என்று அழைக்கப்படும் அலெக்சாண்டர் கன்னிங்ஹாம், சர்வேயர் ஜெனரல் வட இந்தியாவில் அகழாய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டார். எனவே தென் இந்தியாவில் இத்தகைய அகழாய்வு முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் புருஸ்பூட். இவரது ஆய்வுப் பணிகளுக்கு வில்லியம் கிங் என்பவர் பெரும் உதவியாக இருந்தார்.⁵ நிலவியல் வல்லுநராகத் திகழ்ந்த போதிலும், தொல்பழங்காலம் தொடர்பான ஆராய்ச்சிப்பணியை ஆர்வத்துடன் மேற்கொண்டு தென்னிந்தியாவின் பல இடங்களுக்கும் போக்குவரத்து வசதியில்லாத காலத்தில் குதிரையின் மீது பயணம் செய்து அரிய தொல்பழங்காலப் பகுதிகளைக் கண்டறிந்தது இவரது பெரும் சாதனையாகும்.

இராபர்ட் புருஸ்பூட்டின் கண்டுபிடிப்புகள்

ஒருநாள் நிலவியல் ஆய்விற்காக குழிவெட்டிக் கொண்டிருந்தார். அன்று 1863ம் ஆண்டு மே 30ம் நாள் சென்னையை அடுத்த பல்லாவரம் பகுதியில் புருஸ்பூட் முதன் முதலாகப் பழைய கற்காலக் கருவியினை கண்டெடுத்து⁶ அதன் வாயிலாகப் பனியுக்க காலத்தில் இந்தியாவில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்ததற்கான தடயம் கிடைக்கப் பெறுவதை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார். இந்த பழங்காலக் கருவிகள் உலக தொல்லியலாளர்களை வியப்பிலாழ்த்தியது. ஏனெனில் இக்கண்டுபிடிப்புகள் ஐரோப்பாவில் மனிதன் தோன்றிய காலத்திற்கு சமமானவை ஆகும்.⁷ மேலும் இது இந்திய வரலாற்றை மிகவும் தொன்மைக்கு தள்ளியது.

பல்லாவரத்தில் கல் ஆயுதத்தைக் கண்டெடுத்த பிறகு திருவள்ளூர் மாவட்ட மற்றும் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் பூண்டி நீர்த்தேக்கத்திற்கு அருகே அத்திரம்பாக்கம் ஓடைப்பகுதி மற்றும் அதன் சுற்றுப்பகுதிகளில் கள ஆய்வு மேற்கொண்டு பழைய கற்காலக் கல் ஆயுதங்கள் பலவற்றைச் சேகரித்துள்ளார். இங்கு கிடைக்கப்பெற்ற பழைய கற்காலக் கருவிகள் சென்னை கைகோடாரி மரபு வகையைச் சார்ந்தவை என அழைக்கப்படுகின்றன.⁸ இது சென்னைத்தொழில் நுட்பம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

புருஸ்பூட் கண்டுபிடித்த கற்கருவிகள்

செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், வடஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் கைக்கோடாரிகள், வெட்டு கற்கருவிகள், செதுக்கு கருவிகள், இருபக்க முனைக்கருவிகள் அகியவை இவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இதனால் பழங்கால தமிழனை ‘படிகக்கல் மனிதன்’ என அழைத்தனர்.⁹ இந்தக் கருவிகள் மிகச் சிறிய அளவு தொழில் நுட்பத்தைக் கொண்டிருந்ததால் ‘அச்சுலியனம் வகைத் தொழில் நுட்பம்’ எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இவர் “பழங்கற்காலத் தமிழர்கள் படிகக் கற்களால் ஆன ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தி வேட்டையாடி உணவுப் பொருட்களை சேகரித்தனர். இயற்கையாகவே காணப்பட்ட குகைகளில் தங்கினர். பொதுவாக ஆற்றுப்படுக்கைகளிலேயே வாழ்ந்தனர். இவர்கள் மண்பாண்டங்கள் செய்யும் முறையை அறிந்திருக்கவில்லை,” என கண்டுபிடித்தார்.

இராபர்ட் புருஸ்பூட் தென்னிந்தியத் தீபகற்ப பகுதியில் கண்டுபிடித்த 459 வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலப் பகுதிகள் 42 பகுதிகள் பழைய கற்காலத்தையும் 252 பகுதிகள் புதிய கற்காலத்தையும் சார்ந்தவையாகும்.¹⁰ மேலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தேரீர்ப்பகுதியில் நுண்கற்காலக் கருவிகளைக் கண்டெடுத்து அப்பகுதியில் நுண்கற்காலத் தொழிற்சாலை இருந்தமையை உறுதிப்படுத்தினார். பழைய கற்கால, புதிய கற்காலக்கல் ஆயுதங்களை அதன் உருவமைப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப முறையைக் கொண்டு வகைப்படுத்தும் பணியையும் மேற்கொண்டார். தென்னிந்தியாவில் பழைய கற்காலத்திற்கும், புதிய கற்காலத்திற்குமிடையேயுள்ள நீண்ட இடைவெளியைக் கண்டறிந்து, அதற்கான காரணத்தை அறியும் பொருட்டு மேற்கொண்ட அவரது ஆய்வு சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்.

அத்திரப் பாக்கம் ஆய்வில் புருஸ்பூட்

அத்திரப் பாக்கம் ஆய்வுக்களம்

அத்திரப்பாக்கம் பழங்கற்கால மக்கள் வாழ்ந்த செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூராகும். கோத்தலையாறும் அத்திரப்பாக்கம் ஓடையும் சேருகின்ற இடத்தில் இது அமைந்துள்ளது. இந்த கோத்தலையாறு மூன்று ஆற்றங்களுக்கு அல்லது மேடுகளுடன் பல மைல்களுக்கு பரவலாக விரிந்து காணப்படுகிறது. இந்த மேடுகளில் தான் கற்கருவிகள் புதைந்துகிடந்தன. இந்த ஆற்றங்குகளில் ராபர்ட் புருஸ்பூட் அகழாய்வு செய்து பல பழங்கற்காலக் கருவிகளைக் கண்டுபிடித்தார். இவற்றுடன் மனிதனின் கால் எழும்பின் புதை படிவத்தையும் கண்டெடுத்தார்.¹¹ அத்திரப்பாக்கம் பழங்கற்காலக் கருவிகள் செய்யப்பட்ட தொழிற்கூடமாக விளங்கியதை தெளிவுறுத்தினார். எத்திரப்பாக்கத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கருவிகளில் பெரும்பாலானவை கைக்கோடாரிகளாகும். இவை உலகப்புகழ்பெற்றவை. சில கோடாரிகளின் ‘பாட்டிநேசன்’ எனப்படும் சிவப்பு பூச்சு காணப்படுகிறது.¹² இவை தவிர சிறிய

செதுக்குக் கருவிகள், இருக்குக் கருவிகள், அம்புமுனை, கற்கருவிகள் போன்றவற்றையும் கண்டுபிடித்தார்.

இந்தியாவில் பழங்கற்காலக் கருவிகள் அதிக அளவில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு இடங்களில் ஒன்று அதிரம்பாக்கம். இந்த ஊரில் ஏறத்தாழ இரண்டு லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் பழங்கால மனிதன் வாழ்ந்துள்ளான் என்பதை இக்கற்கருவிகள் பறைசாற்றுகின்றன. இராபர்ட் புருஸ்பூட்டை தொடர்ந்து V.D. கிருஷ்ணசாமி, பேட்டர்சன், H.D. சங்காலியா, K.D. பானர்ஜி பல ஆய்வுகளை இங்கு மேற்கொண்டனர்.

தொல்பழங்காலத்தின் தந்தை புருஸ்பூட்

அரிய கண்டுபிடிப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்து, பல தொல்லியல் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு கண்டுள்ள இராபர்ட் புருஸ்பூட் “இந்தியத் தொல்பழங்காலத்தின் தந்தை”¹³ என தொல்லியல் வல்லுநர்களால் அழைக்கப்படுகிறார். 1873ல் குவார்ட்ரைசைட் கைக்கோடாரியை நர்மதை ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கில் கண்டெடுத்து இப்பெருமையை தக்கவைத்தார்.

புருஸ்பூட்டின் தொல்லியல் பங்களிப்புகள்

குடியம் குகை

இராபர்ட் புருஸ்பூட் பழங்கற்காலம், புதிய கற்காலம் மற்றும் உலோக காலம் பற்றிய ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து நடத்தினார். பிற்காலத்தில் எழுந்த பாணை ஓடுகள் பற்றிய தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். நர்மதை ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் இவர் கண்டுபிடித்த புராதனச் சின்னங்கள் இவருக்கு மேலும் புகழைத் தேடித்தந்தன. மேற்கிந்தியாவில் பெலும்புகை மற்றும் குடியம் குகை ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடித்தார். இவர் தான் கண்டுபிடித்த பொருட்கள் பற்றிய எல்லாச் செய்திகளையும் “The Foote Collection of Indian Pre-Historic and Proto Historic Antiquities” என்ற நூலில் விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.¹⁴ மேலும் தனது இந்தியப் பங்களிப்பு நினைவுகளை 12 பாகங்களாக வெளியிட்டார். இதனை இந்திய நிலவியல் ஆய்வுக் கழகம் “Geological Features of the South Maharatta Country and Adjacent District” என்ற தலைப்பில் 1876ம் ஆண்டில் வெளியிட்டது.¹⁵ அவரால் சென்னை, மைசூர், ஹைதராபாத் மற்றும் பரோடா பகுதிகளில் சேகரிக்கப்பட்ட வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத் தொல்பொருட்கள் 1904ம் ஆண்டு அருங்காட்சியகத் துறையால் வாங்கப்பெற்று அதற்கெனத் தனிக் காட்சி அறையும் தொல்லியல் பிரிவில் நிறுவப்பட்டது. மேலும் அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு 1914ம் ஆண்டு சென்னை அருங்காட்சியகத் துறையினரால் இரண்டு பகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. சில தொல்பொருட்கள் கல்கத்தா அருங்காட்சியகத்தில் பார்வையாளர்களுக்காகக் காட்சிப் பெட்டியில் வைக்கப்பட்டன.

முடிவுரை

இந்திய தொல்பழங்கால ஆராய்ச்சி வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமிட்ட இராபர்ட் புருஸ்பூட் 1912ம் ஆண்டு டிசம்பர் 29ம் நாளில் இயற்கை எய்தினார். அவரது அடிப்படைக் கள ஆய்வுக் குறிப்புகள் இன்றளவும் இந்தியத் தொல்பழங்காலத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள பெரிதும் பயன்படுகிறது. கன்னிங்காம் தென்னிந்தியாவில் மேற்கொள்ளாமல் விட்ட பணிகளை

E-ISSN: 2581-7140

Special Issue: Vol. 2, April-2019

Available at: www.ijtlls.com

புருஸ்பூட் செய்து முடித்தார். இந்திய நாகரீக வரலாற்றை இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென முதன் முதலில் உலகுக்குக் காட்டிய பெருமை இவரையே சாரும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கல்வெட்டு, காலாண்டிதழ்-53, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை, சென்னை, சனவரி, 2000, ப. 13.
2. மேலது, ப. 14.
3. Kushwaha.H.C., **History of Indian Archaeology**, Kunal Books, New Delhi, 2013, P. 88.
4. தர்மராஜ். ஜே., எபிஜேம்ஸ். த., **தொல்லியல்**, டென்சி பதிப்பகம், சிவகாசி, 2010, ப. 55.
5. மேலது, ப. 57.
6. Venkatraman. R., **Indian Archaeology A (Survey)**, Ennes Publications, Udumalpet, 1985, P. 21.
7. Stuart Pig got, **Prehistoric (to 1000 B.C.)** Cassell & Company Ltd., London, 1962, P. 17.
8. அன்தோன்வா. அ.கொ., போன்காரத் - லேவின், கத்தோவ்ஸ்கி .கி.கி., **இந்தியாவின் வரலாறு**, முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ, 1979, ப. 12.
9. தர்மராஜ்.ஜே., **தமிழக வரலாறு**, டென்சி பதிப்பகம், சிவகாசி, 2012, ப. 8.
10. கல்வெட்டு, ப. 14.
11. Burton Stein (ed.), **Essays on South India**, Vikas Publishing House Pvt. Ltd., Delhi, 1975, P. 3.
12. தர்மராஜ் .ஜே., எபிஜேம்ஸ் .த., **தொல்லியல்**, ப. 244.
13. Venkatraman .R., **Indian Archaeology**, P. 22.
14. **Idem.**
15. www.frontlineonnet.com